

СОЦИЈАЛИСТИЧКА НАРОДНА
ПАРТИЈА ЦРНЕ ГОРЕ
КЛУБ ПОСЛАНИКА

CRNA GORA SKUPŠTINA CRNE GORE	
PRIMLJENO:	27.10. 2013. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-1/13-37
VEZA:	
EPA:	
SKRAĆENICA:	PRILOG:

Подгорица, 27.10.2013.године

На основу члана 187 став 3 и 4 Пословника Скупштине Црне Горе, председнику Владе Црне Горе, Милу Ђукановићу, постављам следеће

ПИТАЊЕ

У складу са досадашњом праксом и ово премијерско питање посвећујем решавању проблема радника широм Црне Горе а све у складу са неспорно дефинисаним обавезама наше државе.

Господине Ђукановићу,

Ви сте били Премијер Владе 27.07.2005. године, када је закључен Уговор о купопродаји акција КАП-а, али и 16.11.2009. године, када је тај Уговор замијењен Уговором о поравнању са истим иностраним уговорним партнером.

“Квалитет” једног и другог Уговора најбоље доказују директне посљедице њихове осмогодишње примјене: КАР је банкротирао; број запослених сведен је са ранијих око 2500 на око 700, средства које је ангажовала Влада у КАП-у за вријеме трајања ових Уговора прелазе 400 милиона евра и, послије свега, КАП дугује близу 400 милиона евра.

У вези са претходним, молим да мени и јавности Црне Горе, а посебно ранијим и садашњим радницима КАП-а одговорите:

1. Због чега Влада није реализовала ни један од Закључака које је Скупштина Црне Горе усвојила 29.02. и 08.06.2012. године и 30.04.2013. године, а којима је тражено:

СОЦИЈАЛИСТИЧКА НАРОДНА
ПАРТИЈА ЦРНЕ ГОРЕ
КЛУБ ПОСЛАНИКА

- a) Да одмах раскине сарадњу са ЦЕАЦ- ом;
  - b) Да обезбиједи потпуну и независну ревизију дугова и укупног пословања КАП-а од дана његове продаје ЦЕАК-у;
  - c) Да обезбиједи израду Студије дугорочне одрживости и развоја алуминијске индустрије у Црној Гори?
2. Због чега Влада није реализовала ни сопствени Закључак који је усвојен на сједници Владе од 16.05.2013. године, којим је утврђена обавеза да се до 01.10.2013. године изради Стратегија дугорочне одрживости и развоја алуминијске индустрије у Црној Гори и да ли то значи да Влада нема никаквог става у погледу будућности КАП-а и његове вриједности?
3. Када ће Влада извршити обећање Министра економије, дато овлашћеном представнику доскорашњих радника КАП-а (њих око 350) који су прихватили да оду у пензију након усвајања измјена и допуна Закона о ПИО, у вези исплате отпремнине тим радницима КАП-а који су стекли право на пензију, када ће им отпремнине бити исплаћене и у колкимом износу прецизно, као и да ли ћете, за случај да дође до ликвидације КАП-а, на исти начин поступити и према осталим радницима КАП-а?

Када говоримо о остваривању макар и права запослених односно бивших запослених, питам Вас да ли сте примијенили свој раније јавно саопштени став да држава Црна Гора има обавезу да обезбиједи извршење правоснажне и извршне пресуде од прије око 7 година, којом је наложена исплата неисплаћених зарада за око 1000 бивших радника "Радоја Дакића-а"?

СОЦИЈАЛИСТИЧКА НАРОДНА
ПАРТИЈА ЦРНЕ ГОРЕ
КЛУБ ПОСЛАНИКА

Такође овом приликом од вас тражим одговор, шта ће влада Црне Горе урадити у дијелу регулисања неспорних обавеза државе Црне Горе према свим запосленима који се налазе у истој или сличној ситуацији као радници КАП-а. Ради се између осталих о запосленима у: "Аутопревозно"- Никшић, "Боксити"- Никшић, "Обод"- Цетиње, "Горњи Ибар"-Рожаје, "Радоје Дакић"- Подгорица, као и више приватизованих предузећа из Бијелог Поља?

ПОСЛАНИК,

Срђан Милић

Vlada Crne Gore
Predsjednik

CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLJENO:	20. 11. 2013. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-61-1/13-37/2
VEZA:	
EPA:	
SKRAĆENICA:	PAJID: 1

Broj: 01 - 6337

Podgorica, 20. 11. 2013. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE

Gospodin Ranko KRIVOKAPIĆ, predsjednik

Poštovani predsjedniče,

U skladu sa stavom 7 člana 187 Poslovnika Skupštine Crne Gore u prilogu dostavljam pisane odgovore na poslanička pitanja, postavljena tokom Premijerskog sata održanog 30. oktobra 2013. godine.

Milo ĐUKANOVIĆ

2.

Srđan MILIĆ, poslanik Skupštine Crne Gore, u skladu sa članom 187 Poslovnika Skupštine Crne Gore, postavio je sljedeće

POSLANIČKO PITANJE

U skladu sa dosadašnjom praksom i ovo primijersko pitanje posvećujem rješavanju problema radnika širom Crne Gore a sve u skladu sa nesporno definisanim obavezama naše države.

Gospodine Đukanoviću,

Vi ste bili Premijer Vlade 27.07.2005. godine, kada je zaključen Ugovor o kupoprodaji akcija KAP-a, ali i 16.11.2009. godine, kada je taj Ugovor zamijenjen Ugovorom o poravnanju sa istim inostranim ugovornim partnerom.

„Kvalitet“ jednog i drugog Ugovora najbolje dokazuju direktne posljedice njihove osmogodišnje primjene: KAP je bankrotirao; broj zaposlenih sveden je sa ranijih oko 2.500 na oko 700, sredstva koje je angažovala Vlada u KAP-u za vrijeme trajanja ovih Ugovora prelaze 400 miliona eura i, poslije svega, KAP duguje blizu 400 miliona eura.

U vezi sa prethodnim, molim da meni i javnosti Crne Gore, a posebno ranijim i sadašnjim radnicima KAP-a odgovorite:

1. Zbog čega Vlada nije realizovala ni jedan od Zaključaka koje je Skupština Crne Gore usvojila 29.02.2012. godine i 30.04.2013. godine, a kojima je traženo:
  - a) Da odmah raskine saradnju sa CEAC-om;
  - b) Da obezbijedi potpunu i zavisnu reviziju dugova i ukupnog poslovanja KAP-a od dana njegove prodaje CEAK-u;
  - c) Da bezbijedi izradu Studije dugoročne održivosti i razvoja aluminijske industrije Crnoj Gori?
2. Zbog čega Vlada nije realizovala ni sopstveni Zaključak koji je usvojen na sjednici Vlade od 16.05.2013. godine, kojim je utvrđena obaveza da se do 01.10.2013. godine izradi Strategija dugoročne održivosti i razvoja aluminijske industrije u Crnoj Gori i da li to znači da Vlada nema nikakvog stava u pogledu budućnosti KAP-a i njegove vrijednosti?
3. Kada će Vlada izvršiti obećanje ministra ekonomije, dato ovlašćenom predstavniku doskorašnjih radnika KAP-a (njih oko 350) koji su prihvatili da odu u penziju nakon

usvajanja izmjena i dopuna Zakona o PIO, u vezi isplate otpremnine tim radnicima KAP-a koji su stekli pravo na penziju, kada će im otpremnine biti isplaćene i u kolikom iznosu precizno, kao i da li ćete, za slučaj da dođe do likvidacije KAP-a, na isti način postupiti i prema ostalim radnicima KAP-a?

Kada govorimo o ostvarivanju makar i prava zaposlenih odnosno bivših zaposlenih, pitam Vas da li ste primijenili svoj ranije javno saopšteni stav da država Crna Gora ima obavezu da obezbijedi izvršenje pravosnažne i izvršne presude od prije oko 7 godina, kojom je naložena isplata neisplaćenih zarada za oko 1000 bivših radnika „Radoja Dakića“.

Takođe ovom prilikom od Vas tražim odgovor, šta će Vlada Crne Gore uraditi u dijelu regulisanja nespornih obaveza države Crne Gore prema svim zaposlenima koji se nalaze u istoj ili sličnoj situaciji kao radnici KAP-a. Radi se između ostalih o zaposlenima u „Autoprevozno“ – Nikšić, „Boksiti“ – Nikšić, „Obod“ – Cetinje, „Gornji Ibar“ – Rožaje, „Radoje Dakić“ – Podgorica, kao i više privatizovanih preduzeća iz Bijelog Polja?

ODGOVOR

Veći broj vaših pitanja za ozbiljan odgovor iziskuje više vremena od pet minuta koje nam stoji na raspolaganju. Zato ću, usmeno odgovoriti na vaš upit o KAP-u, a ostatak odgovora ću vam dostaviti u pisanoj formi.

Najprije, u odnosu na Vaše konstatacije o negativnim efektima Ugovora o kupoprodaji akcija KAP-a i Ugovora o poravnanju koji su potpisani za vrijeme dok sam obavljao funkciju predsjednika Vlade želim da ponovim:

- KAP nije bio uspješno preduzeće koje je upropašćeno lošom ili čak bespotrebnom privatizacijom. Prije privatizacije ovo preduzeće je bilo opterećeno: nagomilanim dugovima, problemima likvidnosti, zastarjelom tehnologijom i prevelikim brojem zaposlenih. Ukupne obaveze KAP-a prije privatizacije iznosile su preko 320 miliona eura;
- Privatizacija KAP-a obavljena je zakonito, apsolutno javno, stručno, slijedeći ekonomske i društvene interese Crne Gore. Kupoprodajna cijena, ugovorene investicije, socijalni program i program zaštite životne sredine, i definisana cijena električne energije su elementi koji ukazuju da je država potpisala dobar ugovor u svom i u interesu radnika KAP-a.
- U godinama prije eskalacije ekonomske krize novi vlasnik je ispunjavao sve ugovorom predviđene obaveze i KAP je u tom periodu bio uspješno preduzeće koje je doprinosilo boljem poslovanju ukupnog repro lanca i rastu izvoza i zaposlenosti.
- KAP je pod teretom ekonomske krize, kao i obaveza koje smo ugovorom o kupoprodaji nametnuli novom vlasniku (posebno u pogledu zadržavanja radnika i ispunjavanja socijalnog programa i nerealno visoke cijene električne energije) zapao u finansijske probleme koji su dramatično doveli u pitanje njegov opstanak. Vlada je donijela odluku da pomogne njegovom opstanku, procjenjujući da je to u interesu ekonomske i socijalne stabilnosti društva i očuvanja potencijala za budući razvoj.
- Zato, još jednom se ne slažem sa vašim viđenjem da je Ugovor o poravnanju nekvalitetan ili, na štetu države i radnika. Intervencija države formalizovana kroz ugovor o poravnanju bila je uslov preživljavanja KAP-a u godini globalnog sloma aluminijumske industrije i svjetske ekonomije u cjelini.

Vlada se kroz potpisane ugovore i politikom kontinuiranog restrukturiranja i oporavka KAP-a, odgovorno odnosila prema ovom preduzeću, radnicima i ukupnoj ekonomiji.

Nakon donošenja skupštinskih zaključaka 29.02.2012. godine, kao i onih od 8.06.2012. godine, Vlada Crne Gore je predano radila na preuzimanju akcija koje CEAC posjeduje u KAP-u, uz

obavezu održavanja proizvodnje u KAP-u. Detaljno su analizirane mogućnosti preuzimanja akcija, u skladu sa Zakonom i Ugovorom o poravnanju zajedno sa Pravnim konsultantom Savjeta za privatizaciju i kapitalne projekte Crne Gore. Zaključeno je da je arbitražni postupak dugotrajan i skup proces koji bi nas samo formalno doveo do cilja, jer bi nakon pretpostavljamo uspješnog epiloga postali većinski vlasnici kompanije koja je preopterećena dugovima i sa malim izgledima da nastavi poslovanje. Takođe, i aktiviranje Ugovora o zalozi nad akcijama, za koje je bilo neophodno plaćanje iz Budžeta Crne Gore u visini od 40 miliona € po osnovu garancija, nije moglo biti efektuirano. Međutim, i u slučaju da se na ovaj način moglo doći do predmetnih akcija, takođe bi postali vlasnici kompanije preopterećene dugovima.

Zato je Vlada predložila Skupštini Crne Gore model koji je obezbjeđivao da Država postane vlasnik akcija koje CEAC ima u KAP-u i RBN-u i da preuzmemo privredna društva rasterećena dugova, i koja bi mogla održivo poslovati. Nažalost, taj predlog nije u Skupštini Crne Gore dobio potrebnu većinu. Takođe, ni moguće alternative koje su bile sastavni dio informacije na Skupštini nijesu ocijenjene kao prihvatljiva opcija.

Zaključci koji su umjesto njih u Skupštini usvojeni nijesu ponudili konkretan predlog za rješavanje ovog problema.

Naše uvjerenje je i danas da bi implementacijom modela koji je Vlada predložila Skupštini KAP bio restrukturiran da bi dobili zainteresovanog strateškog partnera, preferirajući prerađivače aluminijuma, čime bi ovu industriju dugoročno postavili na zdrave osnove i razriješili dugo prisutni problem u odnosima KAP i EPCG.

Kada je u pitanju Revizija poslovanja KAP-a, podsjećam vas da je u Skupštini postignut dogovor da Državna revizorska institucija (DRI) obavi taj posao. DRI je započela pripreme za reviziju poslovanja, ali je u međuvremenu u KAP-u otvoren stečaj. DRI je javno iznijela stav da ne može izvršiti ovu reviziju zbog otvaranja stečaja u KAP-u. Naravno, Skupština kao osnivač, ove institucije, može direktno od nje potražiti odgovor na ovo pitanje.

Imajući u vidu potrebne procedure za angažovanje ekspertskeg tima koji bi mogao izraditi Studiju dugoročne održivosti i razvoja aluminijumske industrije u Crnoj Gori (Zakon o javnim nabavkama, definisanje sredstava potrebnih za analizu, definisanje budžetske pozicije za tu namenu) sa jedne strane i zadati rok sa druge strane smatrali smo da je najefikasniji način formirati tim od domaćih eksperata koji imaju iskustvo i na međunarodnom planu iz ove oblasti.

Takav Zaključak je usvojen na Vladi. U skladu sa tim urađena je analiza održivosti KAP-a čiji rezultat je potvrdio osnovanost modela koji je bio predložen Skupštini na usvajanje. Ta analiza je

trebala da posluži kao osnova za detaljnu i sveobuhvatnu Studiju. U međuvremenu je otvoren stečajni postupak u KAP-u, čime se promijenilo činjenično stanje. S obzirom na očekivanu prodaju imovine privrednog subjekta u stečaju, potencijalnom kupcu imovine omogućeno je da sam definiše optimalni model valorizacije kupljene imovine. U Vladi postoji spremnost da se sa kupcem imovine razgovara i o konkretnim modelima koji bi podrazumijevali aktiviranje prerađivačkih kapaciteta i stavljanje pogona Glinice u funkciju, a samim tim i Rudnika boksita u Nikšiću. Sada je šansa da dobijemo partnera koji će imati mogućnost da razvija privredno društvo koje nema naslijeđenih dugova. Naravno, uspjeh ove operacije ne zavisi samo od Vlade, već i od spremnosti parlamentarne većine da prihvati neku od mogućih formula rješavanja ovog problema.

Da rezimiram, Vlada je imala i ima stav u pogledu budućnosti KAP-a, Vlada je predložila model i rješenja ali uspjeh i opstanak KAP-a je više nego ikada neizvjestan prevashodno zato što je predlog Vlade za rješavanje ovog važnog pitanja za ekonomski i društveni razvoj Crne Gore bio blokiran u ovom Parlamentu.

Kao što znate, nakon uvođenja stečaja u KAP, Skupština Crne Gore je donijela Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju kojim je propisano da pravo na odlazak u starosnu penziju, do 30.09.2013. godine, imaju zaposleni kojima je u aluminijumskoj industriji prestao radni odnos zbog uvođenja stečaja ako su navršili 30 godina staža osiguranja.

Prema podacima dostavljenim od strane stečajnog upravnika 243 zaposlena u KAP-u imali su pravo na penziju, ukoliko bi im se regulisala obaveza za beneficirani radni staž, a koja je prijavljena u stečajnu masu dužnika. U cilju rešavanja ovog problema, Vlada je predložila da zaposlenima treba povezati radni staž, kako bi bili u situaciji da iskoriste postojeće zakonske pogodnosti i ostvare pravo na penziju. Obaveza KAP-a po navedenom osnovu prema Fondu PIO za ove zaposlene iznosila je cca 2,2 miliona eura. Na ovaj način se konačno riješio socijalni status zaposlenih koji su zbog uvođenja stečaja u KAP-u ostali bez posla, a ispunjavali su uslove definisane Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Vlada Crne Gore je uključena i u pripremu socijalnog programa za zaposlene koji u završnoj fazi restrukturiranja Kombinata ostanu bez posla. To će doprinijeti optimizaciji broja zaposlenih u KAP-u s jedne, i rješavanju socijalnog statusa onih koji su napustili preduzeće, s druge strane. U ovom trenutku očekujemo da iz KAP-a dobijemo konačan broj potrebnih radnika za ovaj nivo proizvodnje u stečaju, na osnovu kojeg će se i definisati Socijalni program, kao i kriterijumi po kojima će se vršiti isplate. Nivo otpremnina koji je realno očekivati je onaj koji je bio definisan kroz raniju realizaciju Socijalnog programa za KAP, Boksite i Željezaru i biće, naravno usaglašen sa Sindikatom.

PRILOG 1

Na osnovu zahtjeva 1.120 bivših radnika "Radoja Dakića", kojima se duguje 77 plata za period od 1. januara 1997. do 30. juna 2003. godine, u nominalnom iznosu od oko 22,6 miliona eura u tom trenutku, Osnovni sud u Podgorici je donio pravosnažnu presudu po kojoj je zemljište „Radoja Dakića“ površine 221 hiljadu kvadratnih metara (tada procijenjeno na 40 miliona eura) dodijeljeno za namirenje potraživanja. Kasnije su te odluke dopunjavanje i objedinjavanje, da bi sredinom 2008. godine njihov broj premašio 1.800 radnika, a time i uvećao iznos nominalnih potraživanja na oko 30 miliona eura.

Od oktobra 2008. godine, kada je održano prvo ročište, pa do danas, za prodaju tog zemljišta zakazano je 8 ročišta i sva su bila neuspješna. U dva navrata su za predmetno zemljište date konkretne ponude: jedna od strane Zetogradnje i Čelebića - kojom su ponudili 35,4 miliona eura i druga od strane konzorcijuma šest crnogorskih firmi, kojeg su činili Voli, Bemaks, Novi Volvoks, Kroling, Normal kompani i Master inženjering - koja je iznosila 27 miliona eura. Obje ponude su odbijene kao nedovoljne, jer nijesu dosezale do iznosa koji je osim osnovnih 27 miliona eura potraživanja uključivao i zatezne kamate na taj iznos.

Naredno, deveto ročište za prodaju nekretnina „Radoja Dakića“, planirano je za 12. decembar ove godine.

Presudom Osnovnog suda u Podgorici i usvajanjem odgovarajućih urbanističkih planova, stvoreni su svi institucionalni uslovi za prodaju zemljišta. Na potencijalnim investitorima je da li će se pojaviti u svojstvu ponuđača na tom i bilo kojem drugom ročištu i do kojeg iznosa sredstava će konkurisati u skladu sa svojom analizom o tržišnoj isplativosti tog posla. Sa druge strane na zastupnicima bivših radnika je da li će, ukoliko ponuđeni iznosi sredstava ne ispunjavaju maksimalne zahtjeve potražilaca, da prihvate neku od tih ponuda ili će da čekaju naredna ročišta kako bi ostvarili svoje zahtjeve u punom obimu.

Vlada ne može uticati na to ko će se javiti za kupovinu tog zemljišta i koliko novca će se za njegovu kupovinu ponuditi.

PRILOG 2

U martu 2008. godine Vlada Crne Gore je ponudila svim zaposlenim u Obodu sporazumni raskid radnog odnosa uz obavezu da svakom radniku isplati otpremninu u iznosu od po 500 € za svaku godinu radnog staža na dan 31.3.2008. godine i 1.926 € kao fiksni dio otpremnine - tzv. 24 lična dohotka. Ponuda je obuhvatala i povezivanje radnog staža do dana raskida radnog odnosa. Raskidom radnog odnosa zaposleni su zadržali pravo na potraživanja koja su odlukama prihvaćena od strane Odbora direktora (topli obrok, prevoz, stambena problematika) i pravo da kod Zavoda za zapošljavanje budu tretirani kao tehno-ekonomski višak, što podrazumijeva i pravo na novčanu nadoknadu po Zakonu o zapošljavanju.

Od 1.181 zaposlenog ponudu je prihvatilo njih 1.179, kojima je do 21. aprila 2008. godine isplaćen cjelokupan iznos. Model i izvore obezbjeđenja sredstava za realizaciju ovog programa predložilo je Ministarstvo finansija u saradnji sa Ministarstvom za ekonomski razvoj i Ministarstvom zdravlja, rada i socijalnog staranja, a odluku o tome je donijela Vlada Crne Gore. Ukupna sredstva po tom osnovu iznosila su preko 18 miliona eura.

Nakon toga Savjet za privatizaciju je tokom 2008. godine objavio dva tendera za privatizaciju 51,8% akcija koje su pripadale Državi, ali se na njih nažalost niko nije javio.

Odlukom Privrednog suda u Podgorici aprila 2012. godine uveden je stečaj u Obodu, a 12. juna 2012. donijeta je odluka o bankrotstvu. Imovina je procijenjena na oko 40 miliona eura, uključujući pokretnu imovinu u Plavu i kompletnu imovinu u Beranama, bez poslovnih prostora na teritoriji bivše SFRJ.

Obaveze Vlade prema bivšim zaposlenim u Obodu su kroz realizaciju socijalnog programa u potpunosti izvršene. Ukoliko postoje neka potraživanja bivših radnika (podnešeno je preko 2.000 prijava nakon otvaranja stečajnog postupka), koja proističu iz odluka koje su donešene prije nego je socijalni program pokrenut i realizovan, onda će se i te obaveze realizovati nakon prodaje imovine Oboda u skladu sa Zakonom o stečaju.

Vlada Crne Gore kupila je imovinu stečajnih dužnika AD "Gornji Ibar" i ŠP AD "Rožaje", u oktobru 2007. godine, po cijeni od 3.200.000 eura, tj. po cijeni iz raspisanog oglasa od 23.03.2007. godine. Takođe, Vlada je pristala da se odrekne svojih potraživanja u korist radnika, kao i preuzme obavezu uplate poreza i doprinosa. Iz kupoprodajne cijene stečajnog dužnika AD "Gornji Ibar" i ŠP AD "Rožaje" u stečaju, u cjelosti su izmirena potraživanja radnika kao povjerilaca iz prioritetne klase, koja obuhvataju zarade radnika prije i u toku stečaja, u iznosu od 1.304.248,91 eura. Takođe, isplaćena su sredstva socijalnog programa za 435 radnika (na osnovu spiska sindikata i štrajkačkog odbora), u iznosu od 1.854.406,38 eura.

U skladu sa Ugovorom o poravnanju rukovodstvo Rudnika boksita Nikšić je pripremio Program restrukturiranja Rudnika, a o kojem je Komisija za državnu pomoć zauzela pozitivan stav, na osnovu čega je Vlada donijela odluku o podršci tom programu. Realizacijom ovog programa Rudnik se u najvećoj mjeri riješio viška zaposlenih. Ovim se došlo i do rješavanja socijalnog statusa onih koji su napustili ovo preduzeće, jer je pored odgovarajuće otpremnine data i mogućnost da ostvaruju određena prava (pravo na novo zaposlenje, socijalnu i zdravstvenu zaštitu) preko Zavoda za zapošljavanje na osnovu toga što su tretirani kao tehnološki višak. Osim toga, Vlada je iz budžeta za podršku djelimičnog finansiranja socijalnog programa KAP-a i Rudnika izdvojila 5 miliona eura (1.926 € po radniku) na osnovu zakonske obaveze. Ukoliko se ukaže potreba za Socijalnim programom, kriterijumi i nivoi otpremnina bi bili u skladu sa Socijalnim programom koji će se sprovoditi u KAP-u, a nerealno je očekivati da Socijalni program uključuje i isplate zaostalih zarada iz Budžeta.

Vlada Crne Gore je u periodu 2003 – 2010. godina, u cilju pružanja pomoći preduzećima iz oblasti privrede (realizujući Program restrukturiranja), a radi stvaranja povoljnijeg poslovnog ambijenta, izvršila isplatu otpremnina, kao vid pomoći za 23.901 lice, za čijim je radom prestala potreba (tehnološki višak) u iznosu od po 1.926,55 € po pojedinom zaposlenom, odnosno ukupno iznos 48,5 miliona €. U okviru tog iznosa, u navedenom periodu, obuhvaćena su i 134 zaposlena lica za čijim je radom prestala potreba u preduzeću AD "Autoprevozno " Nikšić.

Ministarstvo rada i socijalnog staranja je 24.04.2007. godine, izvršilo uplatu iznosa od 60.000,00 €, na žiro račun Fonda solidarnosti pri Savezu Sindikata Crne Gore, sa namjenom dodjele pomoći zaposlenim u preduzećima: Šumsko Pljevlja, Obod Cetinje, Košuta Cetinje, Autoprevozno Nikšić i Sinjajevina Šavnik, a isplatu ovog davanja vršio je Savez Sindikata.

U toku 2008 godine u skladu sa odredbama Memoranduma o načinu i dinamici isplate otpremnina licima za čijim radom je prestala potreba u periodu jul 2000 – decembar 2007. godine, koji je Vlada Crne Gore potpisala sa Savezom sindikata Crne Gore, izvršena je isplata sredstava za opštinu Nikšić u ukupnom iznosu od 1.552.790,40 €, od čega je za AD "Autoprevozno" bilo opredijeljen iznos od 62.000,00 €.

Vlada je utvrdila Predlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o radu. Izmjene ovog zakona predložene su i zbog toga što veliki broj građana, koji iako ispunjavaju uslove za ostvarivanje prava na penziju u pogledu godina života i godina radnog staža, to pravo ne mogu da ostvare, iz razloga što im poslodavac u vrijeme trajanja radnog odnosa nije vršio uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje. U najvećem broju slučajeva se radi o poslodavcima koji su prestali da postoje usljed stečajja, a zaposleni nijesu mogli da namire svoja potraživanja po ovom osnovu iz stečajne mase. Iz tog razloga smo se u dijalogu sa socijalnim partnerima opredijelili za rješavanje ovog problema kroz dopunu Zakona o radu u dijelu koji se odnosi na ostvarivanje prava na uplatu neuplaćenih dopinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje preko Fonda rada.